

imod var der under Contoirudgifter, saaledes som Regnskabet viste, anført til Udgift 1331 Rd. 91 $\frac{1}{2}$, hvorimod der i Finantsloven var dertil bevilget 3248 Rd.; der fandtes altsaa ingen Overfridelse. Der er derimod, naar man sammenlignede Regnskabsoversigten med den kongelige Resolution af 16de Marts 1853, en Overfridelse af 33 Rd. 91 $\frac{1}{2}$, idet der i Resolutionen kun var bevilget til Contoirudgifter 1298 Rd. Dertil har Statsrevisjonen udtrykkelig bemærket: „Naar Ministeriet i sit Svar antager, at en Overfridelse af 33 Rd. 91 $\frac{1}{2}$ er indtraadt for Contoirudgifter, er dette vel rigtigt i Sammenligning med den kongelige Resolution af 16de Marts 1853, men ikke i Forhold til Finantsloven“. Desuagtet er det, som jeg maa antage ved en Overseen, af Folkethingets Udvalg indstillet, at disse 33 Rd. 91 $\frac{1}{2}$ betragtes som en Overfridelse; men da en saadan Overfridelse af Finantsloven ikke har fundet Sted, troer jeg, at denne Post maa udgaae. Jeg har dernæst ønsket særlig Afstemning over to Poster under Statsgjælden. Dette grunder sig paa, at der allerede ved tidligere Leiligheder af Rigsdagen er afstemt over Udgifter aldeles af samme Art. Den ene angaaer Summer, som undertiden komme til Udbetaling under Statsgjælden. Det er nemlig sævnlig Tilfældet, at Ihændehavere af Obligationer, som bære en Rente af under 4 pCt., ønske disse Obligationer ombyttede med Obligationer, der bære en Rente af 4 pCt. Derved finder altsaa en Nedsættelse af Stats-

gjældens nominelle Beløb Sted; men sævnlig ønsker man til samme Tid at faae disse Summer afrundede. Forsaavidt nu det Beløb i Obligationer, som Vedkommende erholde, udgjør et mindre Beløb end det, de efter de indleverede Obligationer skulde have, saa opstaaer der altsaa en Differentis i Penge; den udbetales da af Statsgjælden, men i Forhold til Dagscoursen paa Obligationerne. Det er aldeles Intet, som er til Skade for Staten, der finder ved denne Operation en Bequemmelighed Sted for Ihændehaverne af Obligationerne, idet de faae Obligationer paa runde Summer; der finder en Formindelse Sted af Statsgjælden af dens nominelle Beløb ved den contante Udbetaling. Idet Statsrevisjonen allerede de første Aar, da den behandlede dette, var opmærksom derpaa, indstillede man Summen til Billigelse, idet man ansaae hele Fremgangsmaaden for at være hensigtsmæssig. Dette Forhold har gjentaget sig i de forskellige Aar. I Revisionsberetningen for 1852—53 fandt der noget aldeles Egnende Sted, og i Antegningerne deri bemærkede Statsrevisjonen, at en saadan Transaction atter var foregaaet. Den gjorde opmærksom paa, hvor store de Summer vare, der vare converterede fra den ene Slags Gjæld til den anden, og den endte med at sige: Rigsdagen har billiget den første Bedtegning til Statsgjælden for 1851—52, og erkjendt Fremgangsmaaden som hensigtsmæssig.